



## Ὁρθόδοξος Ἐνημέρωσις

«Ἐντολή γάρ Κυρίου μὴ σιωπᾶν ἐν καιρῷ κινδυνευούσης Πίστεως. Λάλει γάρ, φησί, καὶ μὴ σιώπα... Διὰ τοῦτο κἀγὼ ὁ τάλας, δεδοικὸς τὸ Κριτήριον, λαλῶ».

(Ὁσ. Θεοδώρου Στουδίτου, PG 99, 1321)

Δὲν χρειάζεται συνεορτασμός μετὴν Δύσι, ἀλλὰ Ὁμολογία Πίστεως καὶ Ἐπανευαγγελισμός

### Ἀπὸ τὶς ὄχθες τῆς λίμνης τῆς Νικαίας στὶς ὄχθες τῶν ποταμῶν τῆς Βαβυλῶνος;\*

*Ἡ συνάντηση Βαρθολομαίου καὶ Λέοντος  
διεύρυνε τὸ σχίσμα στὴν Ὁρθοδοξία,  
καὶ ἐνίσχυσε τὸν οἰκουμενισμό, ἀφοῦ φαίνεται  
νὰ προωθεῖ τὴν ἔνωση τῆς ἐκκλησίας  
μετὴν ρωμαιοκαθολικὴ ἐκκλησιαστικὴ κοινότητα,  
χωρὶς συμφωνία σὲ θέματα πίστεως*

**Μ**ὲ ἀφορμὴ ἢ μᾶλλον πρό-  
σχημα τὸν ἑορτασμό τῆς  
ἐπετείου τῶν 1.700 ἐτῶν ἀπὸ  
τὴν Α΄ Οἰκουμενικὴ Σύνοδο,  
εἶδαμε στὶς ὄχθες τῆς  
λίμνης τῆς Νικαίας τῆς Βι-  
θυνίας μία... *συρρεαλιστι-  
κὰ προτεσταντικὴ συνάντη-  
ση τῶν ἐπὶ κεφαλῆς τῆς ὀρ-  
θόδοξης ἐκκλησίας καὶ τῆς  
ρωμαιοκαθολικῆς ἐκκλησιαστικῆς κοινότητος (ἡ ἐκκλη-  
σία εἶναι μία, ὁ Χριστός, καὶ δὲν διαιρεῖται).*



**Ὡς** προτεσταντικὴ, δηλαδὴ ἔξω καὶ πέρα ἀπὸ κάθε ἐκκλη-  
σιαστικὴ πίστη καὶ κανόνα, ἡ συνάντηση αὐτὴ δὲν ἀσχολή-  
θηκε οὔτε μετὴν οὐσία τῆς Συνόδου (π.χ. τὴν καταδίκη τοῦ  
ἀρειανισμοῦ ἢ τὴν ἀναγνώριση τοῦ συνοδικοῦ συστήματος),  
οὔτε καὶ μετὸς πρωταγωνιστῆς τῆς (π.χ. τὸν ταπεινὸ Ἅγιο  
Σπυρίδωνα ἢ τὸν φιλόδοξο Ἅγιο Νικόλαο).

**Ἀντίθετα,** ἐπικεντρώθηκε στοὺς γνωστοὺς «εὐγενεῖς» στό-  
χους, ὅπως ὁ Διάλογος, ἡ ἐνότητα, ἡ εἰρήνη, ἡ ἀποφυγὴ ἐκμε-

τάλλευσης τῆς πίστεως γιὰ πολιτικούς λόγους καὶ ὁ κοινὸς ἑορτασμὸς τοῦ Πάσχα ὡς προάγγελος τῆς ἔνωσης, καὶ τὰ φῶτα ἔπεσαν στοὺς πρωταγωνιστὲς τῆς, τὸν Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὸν Ρώμης.

• **Ὅμως, πῶς θὰ ἐπιτευχθοῦν αὐτοὶ οἱ στόχοι, ἀφοῦ σημαίνουν διαφοροτικὰ καὶ ἀδιαπραγμάτευτα πράγματα γιὰ τὶς δύο πλευρὲς;**

**Γιὰ** τοὺς ρωμαιοκαθολικούς, τὴν ἐκκλησία τὴν συνιστᾷ ὁ Πάπας, ἐνότητα σημαίνει ἐνότητα μὲ τὸν Πάπα, ὁ Πάπας εἶναι πρῶτος, ἀλάθης καὶ ἐκπρόσωπος τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἀρχηγὸς κράτους, σκοπὸς τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ ἠθικὴ του βελτίωση καὶ διάλογος σημαίνει νὰ ἀκοῦς τὸν Πάπα.

• **Γιὰ** τοὺς Ὀρθοδόξους, τὴν Ἐκκλησία τὴν συνιστᾷ ὁ Χριστός, ἐνότητα σημαίνει ἐνότητα μὲ τὸν Χριστό, τὸ πρωτεῖο τοῦ Κωνσταντινουπόλεως εἶναι πρωτεῖο τιμῆς, ὄχι ἐξουσίας, τὸ ἀλάθητο τὸ ἔχει ἡ Σύνοδος διὰ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἡ Ἐκκλησία δὲν ἀσκεῖ πολιτικὴ ἐξουσία, σκοπὸς τῆς ζωῆς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ θέωση μὲ τὴν μέθεξη στὶς ἄκτιστες θεῖες ἐνέργειες, καὶ Διάλογος σημαίνει ἀνταλλαγὴ ἀπόψεων μὲ εὐγένεια καὶ σεβασμό, ἀλλὰ καὶ εὐκρίνεια, ὅπως ὁ διάλογος τοῦ Κυρίου μὲ τὴν Σαμαρείτιδα.

**Ἀλλὰ,** κι ἂν παραμερίσουμε ὅλες τὶς παραπάνω **οὐσιαστικὲς διαφορὲς,** ἐπιδιώκουν ὁ Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὁ Ρώμης αὐτοὺς τοὺς στόχους στὸν χῶρο τῆς δικαιοδοσίας τους, ὥστε νὰ μποροῦν νὰ τοὺς ἐπικαλοῦνται μὲ πειστικότητα στὶς μεταξὺ τους σχέσεις;

**Πῶς** πάει ὁ πανορθόδοξος Διάλογος ἢ ὁ Διάλογος μεταξὺ ρωμαιοκαθολικῶν; **Δὲν** πάει! **Καὶ** ἡ ἐνότητα ἢ εἰρήνη μεταξὺ ὀρθόδοξων ἢ μεταξὺ ρωμαιοκαθολικῶν; **Ποιὰ** ἐνότητα καὶ ποιὰ εἰρήνη;! **Τὰ** σχίσματα καὶ τὰ σκάνδαλα εἶναι συνεχῆ. **Ἀποφεύγουν** οἱ ὀρθόδοξοι ἢ οἱ ρωμαιοκαθολικοὶ τὴν χρησιμοποίησιν τῆς πίστεως γιὰ πολιτικούς σκοπούς; **Ἄστει**α πράγματα! **Ἡ** εὐθύνη τοῦ Ρώμης εἶναι βαρὴ γιὰτὶ ἔχει ἀποχριστιανίσει καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ ἀποχριστιανίζει τὸν κόσμον. **Ἀλλὰ** καὶ ὁ Κωνσταντινουπόλεως τελευταῖα ἔχει βαλθεῖ νὰ μιμηθεῖ τὸν Ρώμης, ἀφοῦ παραμερίζοντας κάθε Διάλογο, εἰρήνη καὶ ἐνότητα, ἔχει προκαλέσει σχίσμα στὴν Ὀρθοδοξία μὲ τὴν ἀμφιλεγόμενη σύνοδο τοῦ Κολυμπαρίου καὶ τὸ οὐκρανικόν. **Κατὰ** σύμπτωσιν δέ, ὅλα αὐτὰ εὐνοοῦν τὴν πολιτικὴ τῶν ΗΠΑ καὶ τὴν παγκοσμιοποίησιν!

\* \* \*

**Γιὰ ποιόν** δὲ κοινὸ ἑορτασμὸ τοῦ Πάσχα μιλοῦμε; **Ἐδῶ** οἱ χρι-



στιανικές έορτές στην Δύση έχουν γίνει εύκαιρία για... διακοπές και έκπτώσεις! **Και** σέ μεγάλες δυτικές πρωτεύουσες μεγάλα πανό ένημερώνουν τόν κόσμο, ότι: «**Τά** Χριστούγεννα γιορτάζουμε τήν γέννηση του Χριστού», «**Τό** Πάσχα γιορτάζουμε

τήν ανάσταση του Χριστού»!

**Κοινός έορτασμός χρειάζεται, ή έπανευαγγελισμός;!**

**Αλλά** κι αν χρειάζεται κοινός έορτασμός, πώς θα γίνει χωρίς κοινή πίστη και οίκουμενική σύνοδο, πού δέν μπορεί νά συγκληθει; **Μέ** ψευδοσύνοδο προκαθημένων, κάτω από πιέσεις και απειλές, και μέ υπογραφές δι' αντιπροσώπου χωρίς πληρεξούσιο, όπως στο Κολυμπάρι;

**Και** τελικά θα γίνει κοινός έορτασμός του Πάσχα μέ τους άλλόδοξους και χωριστός μέ τους όμόδοξους, όπως έγινε μέ τά Χριστούγεννα, δηλαδή διεύρυνση του σχίσματος στην Ορθοδοξία;

**Πάντως**, οί Αντιοχείας, Ιεροσολύμων και άλλοι... έστειλαν σαφές μήνυμα. Διαφωνούν μέ όλα αυτά. **Και** δέν αναγνωρίζουν στον Κωνσταντινουπόλεως τό δικαίωμα νά αποφασίζει μόνος έξω από τά πανορθόδοξα πλαίσια. **Ακόμη** δέ, περιμένουν νά καταδικάσουν οί άδελφοί τους στην Δύση τους πολέμους τής άνιερης συμμαχίας ΗΠΑ-Ισραήλ-Τουρκίας και τζιχαντιστών και τους διωγμούς πού ύφίστανται οί Χριστιανοί στην Μ. Ανατολή.

\* \* \*

**Δέν τά ξέρουν αυτά** ό Κωνσταντινουπόλεως και ό Ρώμης; **Βεβαίως** τά ξέρουν. **Όπως** είχε πει στον γράφοντα ό ένας έκ των δύο μεγάλων πρωταγωνιστών του οίκουμενικού Διαλόγου τήν έποχή του μακαριστού πρώην Κωνσταντινουπόλεως κυρού Αθηνάγορα, ό μακαριστός πρώην Αυστρίας κυρός Χρυσόστομος (ό άλλος ήταν ό μακαριστός πρώην Αμερικής κυρός Ιάκωβος): «**Ό** Πάπας μās κοροϊδεύει. **Θέλει** νά μās ύποτάξει. **Ό** λύκος κι αν έγέρασε...»! **Και** αν τό ειπε στον γράφοντα, τό ειχε πει και στον τότε Κωνσταντινουπόλεως και μάλλον και στον φίλο του πρώην Καρδινάλιο Αυστρίας κ. Καίνιχ.

**Έτσι**, φαίνεται ότι ό Διάλογος γίνεται για νά γίνεται, όχι για νά καταλήξει κάπου, σύμφωνα μέ τό φαναριώτικο «γέλα με νά σέ γελώ, νά περνοῦμε τόν καιρό».

**Αλλά** γιατί νά γίνεται; **Γιατί** προφανώς τό επιθυμούν κάποιοι ισχυροί κύκλοι. **Και** ποιοί μπορεί νά είναι αυτοί; **Ποιοί**

ἄλλοι ἀπὸ τὰ πανίσχυρα οικονομικὰ συμφέροντα ποὺ ἐπιδιώκουν νὰ μετατρέψουν τὴν παγκοσμιοποίηση τῶν ἀγορῶν σὲ παγκοσμιοποίηση τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν θρησκευτῶν;

**Μὲ ἄλλα λόγια, ἐπιδιώκουν τὴν κατάργηση τῶν ἐθνῶν καὶ τῶν θρησκευτῶν, ὥστε νὰ ἐπιβληθεῖ ἡ παγκόσμια κυριαρχία τοῦ ἐκλεκτοῦ τους, ποὺ εἶναι «ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀνομίας, ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας» (Θεσσ. Β' β' 3).**

**Αὐτὴ εἶναι ἡ παναίρεση τοῦ οἰκουμενισμοῦ, γιὰ τὴν ὁποία ἔχουν μιλήσει καὶ γράψει Ἅγιοι, Δίκαιοι καὶ Ὁμολογητὲς τῆς Ἐκκλησίας** (βλ. ἀ.ἄ. ἔργα Ἁγίου Ἰουστίνου (Πόποβιτς), Αρχιμ. Γεωργίου Καψάνη καὶ Αρχιμ. Ἀθανασίου Μυτιληναίου).

\* \* \*

**«Ἄν ἐπιλάθωμαί σου Ἱερουσαλήμ, ἐπιλησθεῖ ἡ δεξιὰ μου...»** (Ψαλμ. 91, σ' 5).

**Ἦτσι, ὁ ἔορτασμός τῶν 1.700 ἐτῶν ἀπὸ τὴν Α' Οἰκουμενικὴ Σύνοδο στὴν Νίκαια μὲ τοὺς ἀλλόδοξους τῆς Δύσης καὶ χωρὶς τοὺς ὁμόδοξους τῆς Ἀνατολῆς (μὲ ἐξαίρεση τὸν Ἀλεξανδρείας) δὲν προήγαγε τὴν χριστιανικὴ ἐνότητα. Ἀντίθετα, διεύρυνε τὸ σχίσμα στὴν Ὁρθοδοξία, καὶ ἐνίσχυσε τὸν οἰκουμενισμό, ἀφοῦ φαίνεται νὰ προωθεῖ τὴν ἔνωση τῆς ἐκκλησίας μὲ τὴν **ρωμαιοκαθολικὴ ἐκκλησιαστικὴ κοινότητα**, χωρὶς συμφωνία σὲ θέματα πίστεως.**

**Θὰ βρεθοῦμε τελικὰ οἱ χριστιανοὶ ἀπὸ τίς ὄχθες τῆς λίμνης τῆς Νικαίας, ξένοι καὶ ἐξόριστοι, στίς ὄχθες τῶν ποταμῶν τῆς Βαβυλῶνος νὰ κλαῖμε, ἐνθυμούμενοι τὴν ἐνιαίαν μαρτυρικὴ ἐκκλησία; Ἴσως.**

**Ἔνα εἶναι βέβαιο. Ὅσοι ἐμμείνουμε στὴν πίστη τῶν Πατέρων θὰ βγοῦμε ἀπὸ τὴν κάμινο τοῦ πυρὸς σῶσι καὶ ἀβλαβεῖς, προσευχόμενοι μὲ τὰ λόγια τῶν τριῶν παιδῶν: «Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετόν, καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά Σου εἰς τοὺς αἰῶνας, ... μὴ ἀποστήσης τὸ ἔλεός Σου ἀφ' ἡμῶν...»** (Δανιήλ, Γ', Προσευχὴ Ἀζαρία καὶ Ὕμνος τῶν Τριῶν Παίδων).

**Γιατί; Γιατί τὸ εἶπε ὁ Χριστός! «Καὶ πύλαι Ἰερουσαλὴμ οὐ κατισχύσουσι τῆς ἐκκλησίας»** (Ματθ. ις' 18). **Τὸ εἶπε ὁ Χριστός! Τελεία καὶ παῦλα!**

□

---

(\*) Ἐφημερ. «Ἐστία», 15.12.2025, σελ. 5. • Τοῦ Σπύρου Β. Μπαζίνα, τ. Ἀνωτέρου Στελέχους τῆς Νομικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Γραμματείας τοῦ ΟΗΕ.  
• Ἐπιμέλ. ἡμετ.